

вотò старата ви сестра и толко честита като нейъ; защото съмъ извѣстна че сте твърдѣ злочеста, когато сте лоша.

ВЪЛКАНА.

Туй е истина; единъ день рѣкохъ на майкъ си; „Дано да съмъ умрѣла!“

УЧИТЕЛКА.

Ухъ! направихте мя да ся разтреперя отъ страхъ, драга моя, таквази, каквато бѣше лоша, що щехте да станете, ако да бѣхте умрѣла прѣди да искате прошкѣ отъ Бога? Той е много добръ дѣто ви дава врѣме да ся поправите; трѣбва тази вѣречъ да му благодарите за тази милость и да му кажете, че ще го обычате отъ се сърдце; събогомъ, чада мои; азъ съмъ твърдѣ задоволна отъ вашето вниманіе, и за наградѣ щѣ ви дамъ хубавы исторіи и иеньрво щѣ ви прикажѣ юднѣ хубавѣ приказкѣ.

ПЕТЫЙ РАЗГОВОРЪ.

День третій

УЧИТЕЛКА.

Днесъ много рано идете, господжицы, едва ли има една минута, какъ ся дигнахте отъ трапезѣтъ.

ГРОЗДАНА.

Г-жа Учителко, азъ обѣдвахъ съ тѣзи господжицы, и необѣдвахме повече врѣмя, освѣнь десетина минути.